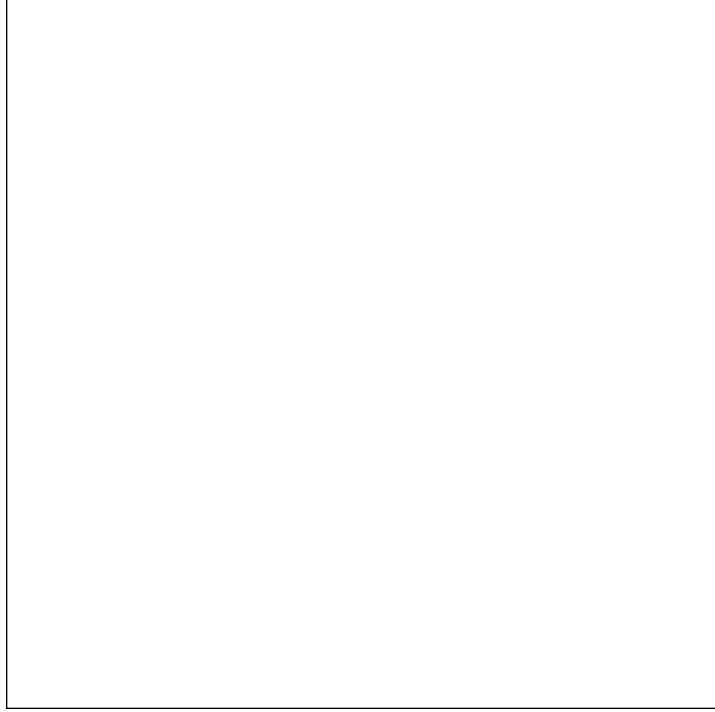

Ośle Dziecko

✎ Lindiwe Matshikiza
🔒 Meghan Judge
📄 Aleksandra Migorska
🗣️ polsk
📊 nivå 3

(uten bilder)

Barnebøker for Norge

barnebok.no

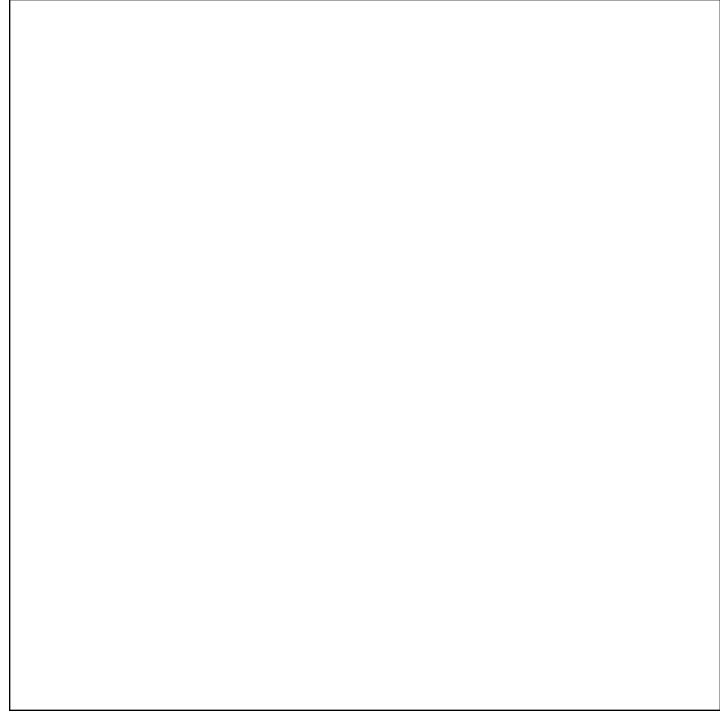
Skrevet av: Lindiwe Matshikiza
Illustret av: Meghan Judge
Oversatt av: Aleksandra Migorska

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barnebok.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons [Navngivelse 4.0 Internasjonal Lisens](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.no).
<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.no>

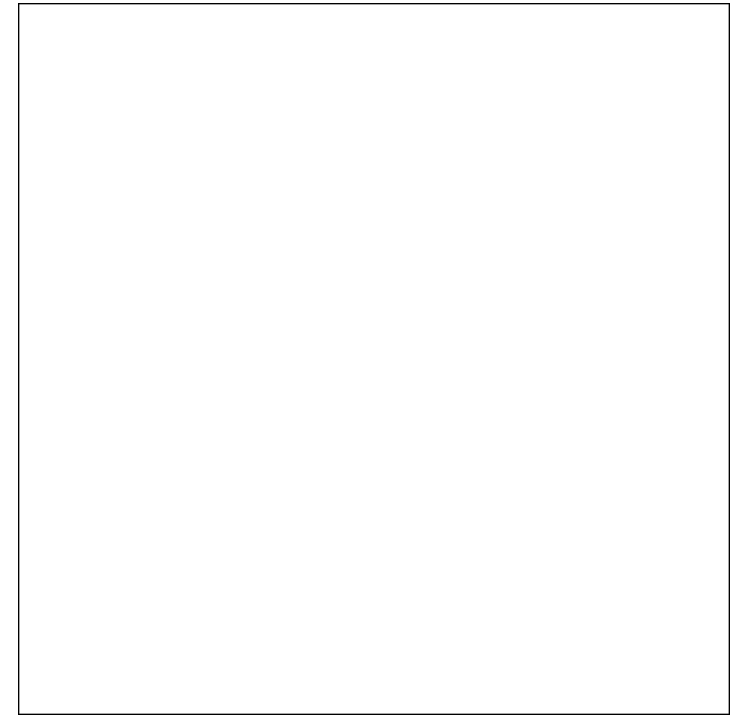
Mała dziewczynka zobaczyła tajemniczy kształt w oddali.

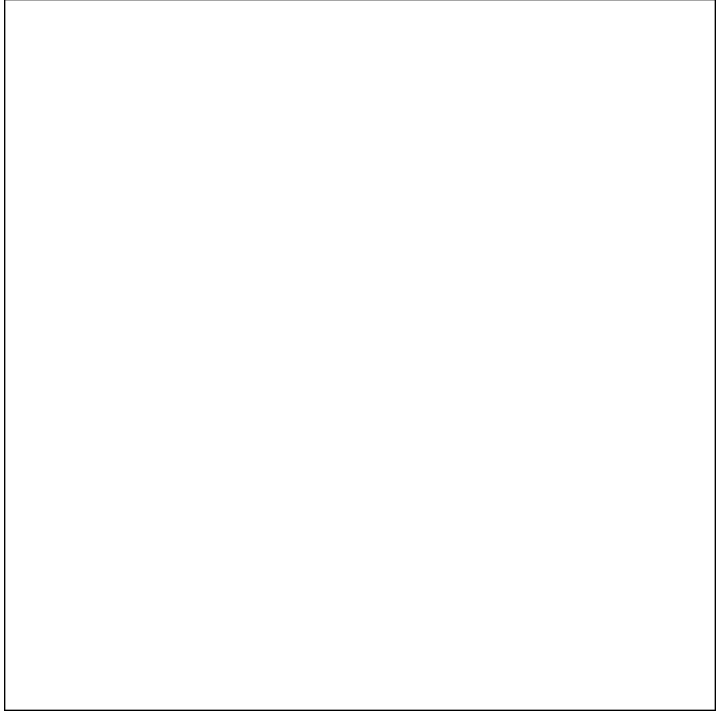
Gdy kształt przybliżył się, dziewczynka zobaczyła, że była to kobieta w zaawansowanej ciąży.

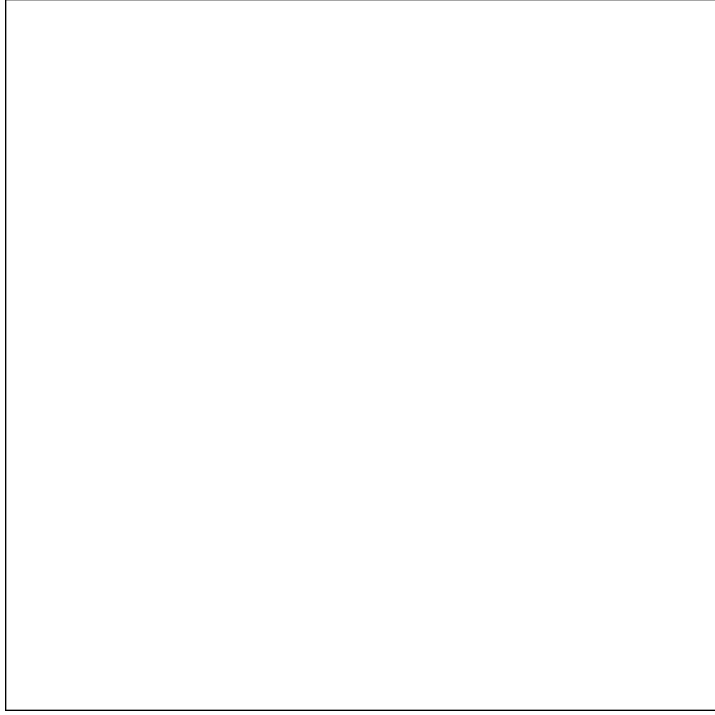
Nieśmiała ale dzielna dziewczynka podeszła bliżej do kobiety. „Zostań z nami. Zaopiekujemy się Tobą i dzieckiem” – powiedzieli ludzie, z którymi była dziewczynka.

Ośle dziecko i jego matka nauczyli się żyć razem. Powoli, wokół nich, zaczęły osiedlać się inne rodziny.

Nadszedł dzień narodzin dziecka: "Pchaj!
Przyńście koce i wodę! Pchaaaaaj!"

Osiótek odnalazł swoją matkę. Była
samotna i opłakiwała swoje zagubione
dziecko. Patrzyli na siebie przez dłuższą
chwilę, a potem przytulili się bardzo
mocno do siebie.

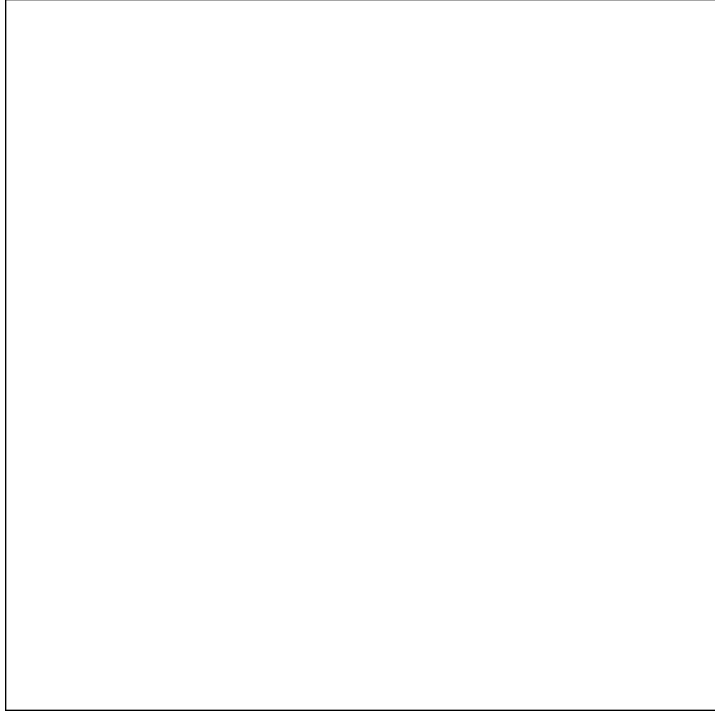
Ku zdziwieniu wszystkich, zamiast dziecka,
kobieta urodziła osiołka!

Osiółek wiedział już co ma zrobić.

Ludzie zaczęli się kłócić: "Obiecaliśmy tej kobiecie i jej dziecku bezpieczeństwo, i tak zrobimy" – mówili jedni. "Przyniosą nam pecha!" – krzyczeli inni.

...chmury zniknęły, a razem z nimi zniknął jego przyjaciel starszek.

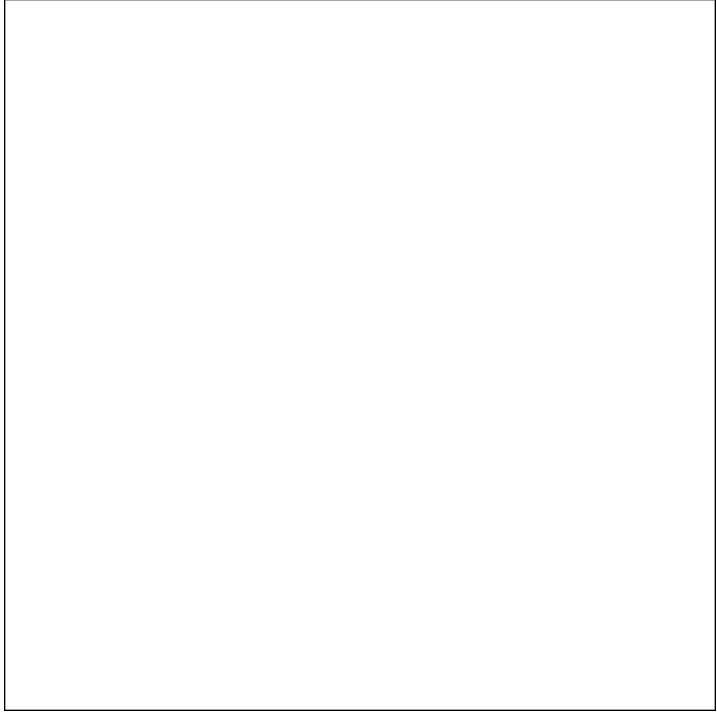
Kobieta poczuła się samotna. Nie wiedziała co ze sobą zrobić i co zrobić z tym dziwnym oślim dzieckiem.

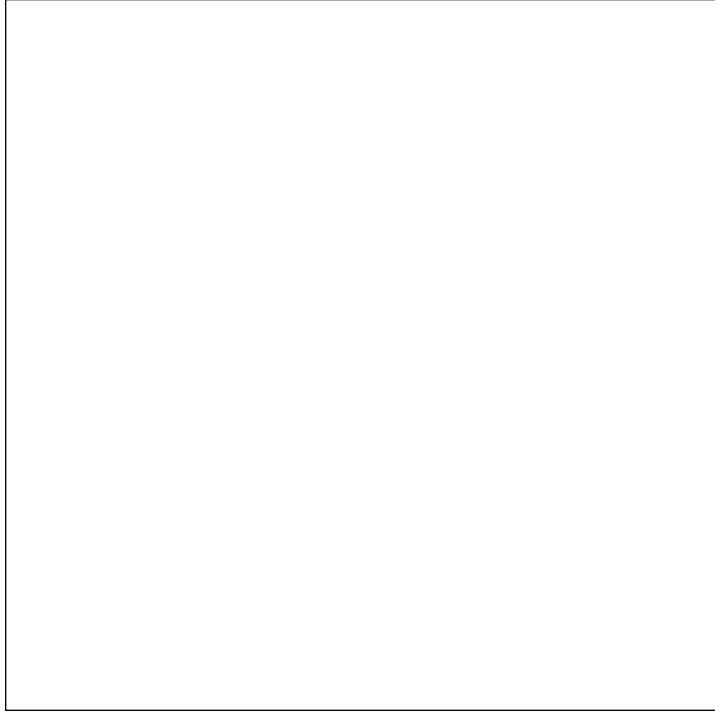
Wysoko pośród chmur obaj zasnęli. Osiołek śnił o matce, która była ciężko chora i wzywała go. Gdy się obudził...

W końcu musiała zaakceptować, że osiołek był jej dzieckiem, a ona jego matką.

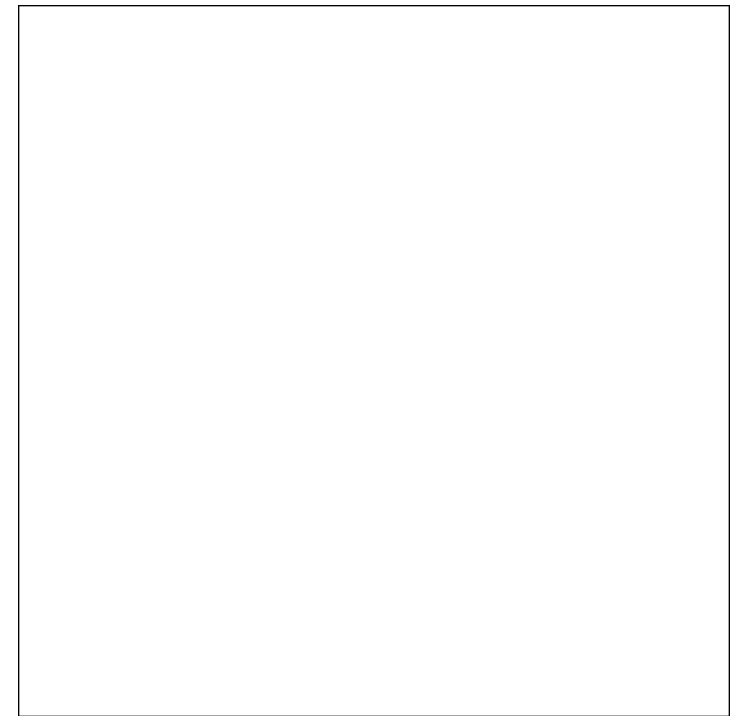

Pewnego ranka, starszerek poprosił osiołka, aby zaniósł go na szczyt góry.

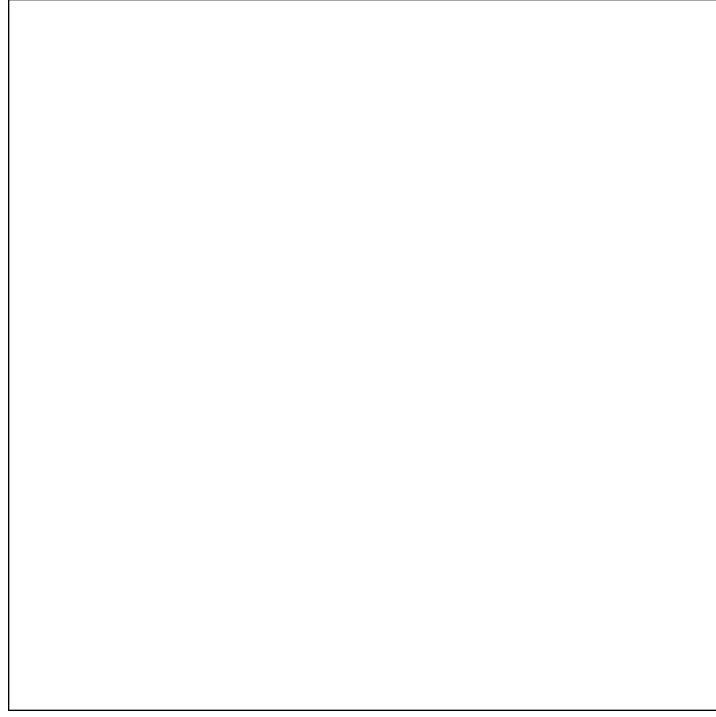

Wszystko wyglądałoby inaczej gdyby ośle dziecko nie rośło. Ale osiołek rósł i rósł aż był tak duży, że nie mieścił się na plecach matki. Chociaż bardzo się starał, nie potrafił zachowywać się jak ludzie. Jego matka była często zmęczona i poirytowana. Czasami zmuszała go do pracy przeznaczonej dla zwierząt.

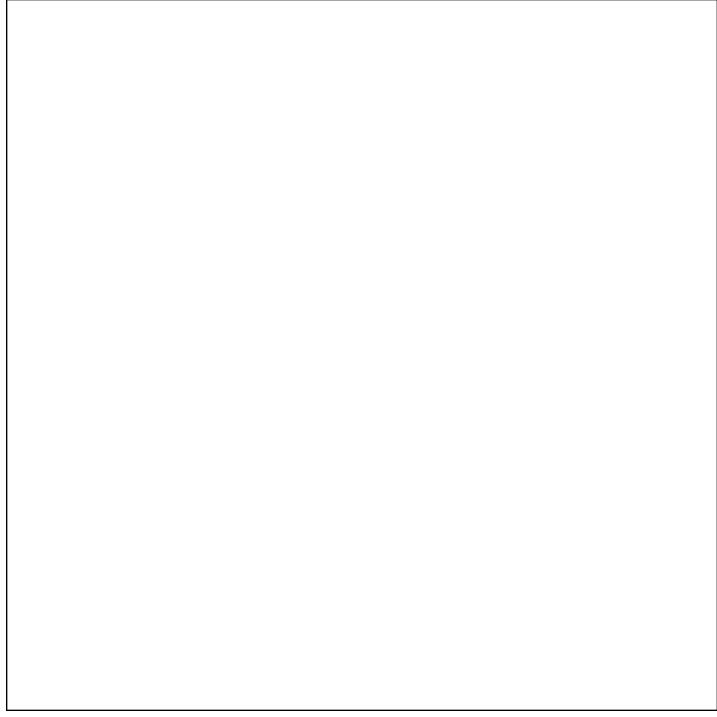

Osołek zamieszkał ze staruszką, który nauczył go wielu sposobów na przetrwanie. Osiołek słuchał i uczył się od staruszki, a staruszek od osiołka. Pomagali sobie nawzajem i często się śmiali.

Osiatek obudził się i zauważył dziwnego
starszka, który mu się przyglądał.
Spojrzał w oczy starszka i poczuł iskierkę
nadziei.

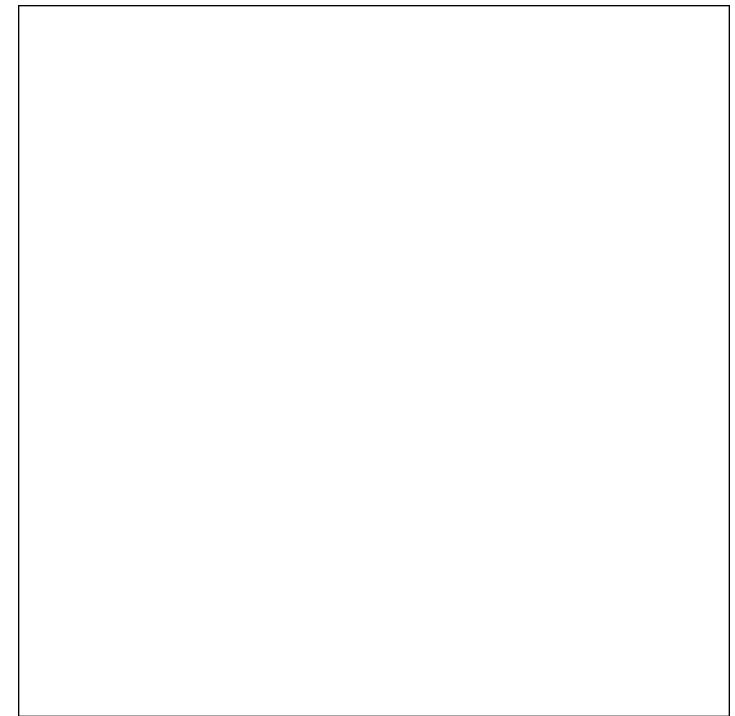

Zagubienie i złość rosły w osiołku. Nie
wolno mu było robić tego i tamtego. Miał
się zachowywać tak, a nie inaczej.
Pewnego dnia był tak wściekły, że kopnął
swoją matkę!

Osiółek poczuł się bardzo winny. Zaczął uciekać, najszybciej jak potrafił i najdalej jak mógł.

Kiedy wreszcie się zatrzymał, było już ciemno. „I-o? I-o?” – wyszeptał. „I-o? I-o?” – odpowiedziało echo. Był sam. Zwinął się w kulkę i zapadł w głęboki, niespokojny sen.